

PHẦN I. ĐỌC HIỂU (3,0 điểm)

Thí sinh đọc đoạn trích sau và chọn một trong hai đề:

Có phải chúng ta đang ngày càng ít nói với nhau hơn. Chúng ta gặp nhau qua tin nhắn, chúng ta đọc blog hay những status trên Facebook mỗi ngày. Chúng ta tưởng đã biết hết, hiểu hết nhau mà không cần thốt lên lời. Có phải vậy chăng? Có phải ta cũng như loài cá heo giao tiếp với nhau bằng sóng siêu âm. Tiếng nói của con người dùng để làm gì nếu không dùng để thổ lộ, để giải bày, để xoa dịu. Nếu muốn được hiểu thì phải lắng nghe. Nếu muốn được nghe thì phải nói trước đã, hãy nói với nhau đi. Nói với ba, với anh chị, với em, với bạn bè, ... Đừng chat, đừng post lên Facebook. Hãy chạy đến với nhau, hoặc ít nhất là nhắc điện thoại lên. Thậm chí chỉ để nói với nhau một tiếng "ơi" dịu dàng.

Một tiếng người thực sự yêu thương, ân cần, quan tâm, gần gũi, ... Và chắc chắn, không phải là chiêm bao.

(Nguồn <https://hoidap247.com>)

Đề 1:

Câu 1 (1,0 điểm). Xác định phương thức biểu đạt chính của đoạn trích trên và nêu dấu hiệu nhận biết.

Câu 2 (1,0 điểm). Chỉ ra phép liên kết về hình thức và từ ngữ liên kết trong các câu sau: *Có phải chúng ta đang ngày càng ít nói với nhau hơn. Chúng ta gặp nhau qua tin nhắn, chúng ta đọc blog hay những status trên Facebook mỗi ngày.*

Câu 3 (1,0 điểm). Tác giả muốn gửi đến chúng ta thông điệp gì qua các câu sau: *Đừng chat, đừng post lên Facebook. Hãy chạy đến với nhau, hoặc ít nhất là nhắc điện thoại lên. Thậm chí chỉ để nói với nhau một tiếng "ơi" dịu dàng.*

Đề 2:

Câu 1 (1,0 điểm). Theo tác giả, tiếng nói của con người có vai trò gì?

Câu 2 (1,0 điểm). Xác định và gọi tên thành phần biệt lập có trong các câu sau: *Một tiếng người thực sự yêu thương, ân cần, quan tâm, gần gũi, ... Và chắc chắn, không phải là chiêm bao.*

Câu 3 (1,0 điểm). Qua đoạn trích trên, em rút ra bài học gì cho bản thân?

PHẦN II. LÀM VĂN (7,0 điểm)

Thí sinh thực hiện tất cả các câu sau:

Câu 1 (2,0 điểm). Em hãy viết một đoạn văn trình bày suy nghĩ về việc lạm dụng mạng xã hội của học sinh hiện nay.

Câu 2 (5,0 điểm). Phân tích đoạn thơ sau:

[...] Từ hồi về thành phố
quen ánh điện, cửa gương
vàng trắng đi qua ngõ
như người đứng qua đường.

Thình lình đèn điện tắt
phòng buyn-dinh tối om
vội bật tung cửa sổ
đột ngột vầng trăng tròn.

Ngửa mặt lên nhìn mặt
có cái gì rưng rưng
như là đồng là bể
như là sông là rừng.

Trăng cứ tròn vành vạnh
kể chi người vô tình
ánh trăng im phăng phắc
đủ cho ta giật mình.

(Nguyễn Duy, *Ánh trăng* Ngữ văn 9, Tập một, NXB Giáo dục Việt Nam, 2019)

---HẾT---